

LAUSUNTO

26.4.2012

Mehiläisten pito kaupunkialueella

Mehiläisten pito kaava-alueella on sallittua nykyisen käytännön ja lainsäädännön mukaan edellyttäen, että siitä ei aiheudu kohtuutonta haittaa lähiympäristölle.

Helsingin kaupunki on suhtautunut myönteisesti mehiläispesiin. Viime vuosina mehiläisiä on ollut mm. Savoy-ravintolan katolla Esplanadilla, siirtolapuutarha-alueilla, Yhdysvaltojen suurlähetystön pihalla Kaivopuistossa, Kaisaniemen ja Kumpulan kasvitieteellisissä puutarhoissa, Pauligin huvilalla ja Lapinlahdessa.

Toivottavaa olisi, että mehiläispesät huomioitaisiin suomalaiskaupungeissa jo kaavoituksen yhteydessä. Esimerkiksi Akaan kaupunki on ottanut tavoitteekseen, että mehiläistarhaus kattaa koko kaupungin.

Monessa suurkaupungeissa (esim. Pariisissa) on jo pitkä historia kaupunkimehiläisistä. Lisäksi viimeisen kymmenen vuoden aikana mehiläisiä ja mehiläisharrastajia on tullut merkittävästi lisää lukuisiin kaupunkeihin, kuten Tokioon, New Yorkiin, Brysseliin ja Lontooseen.

Pesien sijoittelu

Huomioitavia seikkoja ovat mehiläispesien sijoittelu tontilla, lentoesteet, pesien lukumäärä ja hoitotoimenpiteiden ajoitus. Pesät tulee sijoittaa siten, ettei niistä aiheudu kohtuutonta haittaa naapureille tai muille yleisillä alueilla liikkujille. Lentoaukot eivät saa olla suoraan naapuriin, tielle tai vastaavaan suuntaan, eivätkä pesät saa olla tällaisen paikan välittömässä läheisyydessä. Mehiläiset voidaan myös ohjata lentämään heti pesästä ulos tultuaan normaalin liikkumistason yläpuolelle lentoesteellä tai sijoittaa pesät esimerkiksi sopivan rakennuksen katolle.

Mehiläisiä tarhataan yleensä 5 - 12 pesän tarhoissa. Monissa kunnissa on vakiintunut käytäntö, että kaava-alueella saa pittää noin neljästä kuuteen pesää. Tällöin kyseessä on noin 2.000 neliön tontti.

Mehiläisrodut ja mehiläispesien riskit

Mehiläisten rodunjalostuksessa pyritään helppoon käsiteltävyyteen ja lauhkeuteen. Muina valintakriteereinä käytetään talvehtimistä ja sadontuottokykyä. Mikäli kyseessä on rauhaton kanta, niin ominaisuus voidaan poistaa vaihtamalla emot lauhkeaan kantaan.

Yleensä maallikko ei erota ampiaista, kimalaista ja mehiläistä. Usein mehiläisiä syytetään ampiaisten teoista. Ampiaiset pistävät herkästi varsinkin loppukesästä ja syksyisin, jolloin ne ruoan loputtua lähtevät pesästään ja hakevat sokeripitoista ravintoa. Mehiläisten pistoherkkyys muualla kuin pesän välittömässä läheisyydessä on erittäin vähäinen. Mehiläinen pistää yleensä vain puolustaessaan pesäänsä tai itseään.

Helsingissä mehiläisten ei tiedetä vuosien varrella aiheuttaneen ongelma- tai vaaratilanteita.

Mehiläiset kuuluvat oleellisena osana kaava-alueella. Siellä niitä tarvitaan hoitamaan mm. kotipuutarhojen hedelmäpuiden, marjapensaiden sekä muiden kasvien pölytystä. Tästä hyötyvät kaikki lähialueen kotipuutarhurit 1,5 - 3,0 kilometrin säteelle saakka. Tutkimusten mukaan pölytyshyöty sadonlisäyksenä puutarhoissa on 30 - 60 prosenttia.

Helsingissä 26. huhtikuuta 2012

Suomen Mehiläishoitajain Liitto SML r.y.

Heikki Vartiainen
toiminnanjohtaja